> Wiem bowiem, że to doprowadzi do mojego zbawienia dzięki waszej modlitwie i pomocy Ducha Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Modlitwa, Zbawienie, Duch

Interpretacja:
Apostoł *Paweł* napisał List do Filipian, przebywając w więzieniu; w tym fragmencie informuje adresatów, że jego uwięzienie przyczyniło się do szerzenia Ewangelii. Mimo uwięzienia Paweł raduje się, że *Chrystus* jest głoszony, i jest przekonany, iż wydarzenia te doprowadzą do jego uwolnienia.

Werset *Filipian 1:19* przypomina nam o znaczeniu modlitwy oraz obecności *Ducha Jezusa Chrystusa* w naszym życiu. Paweł jest pewien, że uwięzienie nie oznacza końca jego życia i że zostanie uwolniony dzięki modlitwom zanoszonym w jego intencji oraz pomocy Ducha Jezusa Chrystusa. Werset ten daje nam nadzieję, że w trudnych sytuacjach, z jakimi się mierzymy, Bóg działa poprzez nasze modlitwy i wsparcie *Ducha Świętego*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dla mnie bowiem życie to Chrystus, a śmierć to zysk.
>
> *— Filipian 1:21*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: śmierć, Jezus, życie

Interpretacja:

W Liście do Filipian apostoł *Paweł* pisze do wspólnoty w Filippi, by podziękować jej za pomoc i wsparcie w swojej posłudze oraz zachęcić wiernych do wzrostu w wierze i okazywania szczerej miłości bliźnim. Werset *Filipian 1:21* to znany i często przywoływany fragment, który ukazuje spojrzenie Pawła na życie, śmierć i wiarę.

W tym wersecie Paweł wyraża przekonanie, że jego życie było całkowicie skoncentrowane *na Chrystusie*, a śmierć stanowiłaby krok ku jeszcze lepszemu życiu w niebie. Dla niego żyć oznaczało trwać w Chrystusie, a umrzeć – zyskać, gdyż śmierć pozwoliłaby mu na pełniejsze i wieczne zjednoczenie z Chrystusem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jedno i drugie bowiem mnie naciska: chcę odejść i być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze; Lecz pozostać w ciele jest bardziej potrzebne ze względu na was.
>
> *— Filipian 1:23-24*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: śmierć, życie

Interpretacja:

Paweł napisał List do Filipian podczas pobytu w rzymskim więzieniu, mniej więcej w latach 60–62 n.e. W księdze tej zwraca się do wspólnoty w Filippi, wyrażając swoją miłość i wdzięczność, a także pragnienie, by ich wiara nadal się umacniała, a oni sami wzrastali w

życiu chrześcijańskim.

Pragnienie bycia z Chrystusem

W *Filipian 1:23* Paweł wyraża pragnienie bycia *z Chrystusem*. Znajduje się w sytuacji dylematu – stanu wewnętrznego rozdarcia – ponieważ tęskni za odejściem z tego ziemskiego świata i przebywaniem w obecności Chrystusa, co uważa za rozwiązanie o wiele lepsze. Werset ten ukazuje głębokie pragnienie Pawła, by być z Chrystusem. Rozumie on, że śmierć nie jest końcem, lecz krokiem ku życiu wiecznemu w obecności Boga. Wszyscy chrześcijanie powinni podzielać to pragnienie bycia z Chrystusem, gdyż nasz prawdziwy dom i ostateczny cel znajdują się w niebie.

Znaczenie życia w świecie

Fragment *Filipian 1:24* uczy nas, jak ważne jest życie w tym świecie i kontynuowanie naszej pracy, nawet jeśli wolelibyśmy wstąpić do nieba i być z Bogiem. Czasami musimy trwać w codziennym życiu – mimo trudów i przeciwności – aby wypełnić Boży plan wobec nas i służyć innym. Musimy pamiętać, że nasza obecność na ziemi może być kluczowa dla inspirowania i wspierania ludzi wokół nas.

Co więcej, werset ten uczy nas, jak istotne jest zachowanie duchowej perspektywy. Zamiast skupiać się wyłącznie na własnych pragnieniach i potrzebach, powinniśmy brać pod uwagę wpływ naszego życia na innych oraz na Boży plan. Czasami konieczne może okazać się wyrzeczenie pewnych pragnień czy wygód, aby wspierać dobro innych i realizować Boży zamysł.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż wam dla Chrystusa dane jest nie tylko w niego wierzyć, ale też dla niego cierpieć.
>
> *— Filipian 1:29*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: wiara, laska, miłosierdzie, cierpienie

Interpretacja:
Jednym z najtrudniejszych aspektów życia chrześcijańskiego są prześladowania. Myśl o cierpieniu za wiarę może budzić w większości ludzi lęk i niepokój. Jednak *Filipian 1:29* ukazuje nam, że liczy się nie tylko wiara *w Chrystusa*, ale także cierpienie dla Niego.

Przesłanie tego wersetu

Fragment Listu do *Filipian 1:29* ukazuje, że cierpienie dla Chrystusa jest przywilejem. Werset ten uświadamia nam, że doświadczanie prześladowań jest czymś, czego należy się spodziewać, a nie jedynie przypadkowym zdarzeniem. Innymi słowy, Bóg powołuje nas do cierpienia dla Chrystusa. Choć cierpienie bywa bolesne i trudne, *Jezus* przypomina nam, że bycie prześladowanym dla sprawiedliwości jest błogosławieństwem *(Mateusza 5:10)*.

Znaczenie cierpienia dla Chrystusa

Prześladowania są rzeczywistością dla wielu chrześcijan na całym świecie. W niektórych krajach wyznawcy Jezusa narażeni są na śmierć lub więzienie tylko dlatego, że w Niego wierzą. Jednak w krajach rozwiniętych często nie dostrzegamy faktu, że my również możemy doświadczać prześladowań w różnych formach – takich jak dyskryminacja w pracy czy szkole, ostracyzm społeczny czy inne przejawy uprzedzeń.

Istota cierpienia dla Chrystusa kryje się w przypomnieniu, że wiara w Jezusa jest sprawą kluczową i wartą obrony, nawet za cenę życia. Prześladowania pomagają nam dokonać rachunku sumienia i umacniają naszą wiarę w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będąc tego pewien, że ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 1:6*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Jezus, odrodzenie, Drugie przyjscie

Interpretacja:

W Liście do Filipian znajdujemy wiele cennych nauk dla naszego chrześcijańskiego życia. Jednym z najważniejszych wersetów jest *Filipian 1:6*. Werset ten napełnia nas wielką nadzieją, wiarą i pewnością. Zawiera on Bożą obietnicę: jeśli rozpoczęło się dobre dzieło, Bóg doprowadzi je do końca. Niezależnie od tego, czy chodzi o pracę nad sobą, nasze rodziny, wspólnotę czy posługę, Bóg pragnie udoskonalić to, co zostało zapoczątkowane, i doprowadzić to do finału.

Co to oznacza?

Werset ten mówi nam, że Bóg rozpoczął w nas dobre dzieło. Gdy przyjmujemy *Jezusa Chrystusa*, Bóg nas usprawiedliwia i uświęca. Obdarza nas nowym życiem i czyni *Swoimi dziećmi*. Od tej chwili w naszym wnętrzu zaczyna się dziać Boże dzieło, a my możemy ufać, że On doprowadzi je do końca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.
>
> *— Filipian 2:11*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: uznanie, Bog, posłuszeństwo

Interpretacja:
List do Filipian został napisany przez *apostoła Pawła* w 60 roku n.e., podczas jego uwięzienia w Rzymie. W swoim liście zachęca on chrześcijan do trwania w wierze oraz do zachowania jedności w miłości i duchu pośród trudności i przeciwności losu.

Werset z Listu do *Filipian 2:11* pojawia się we fragmencie dotyczącym pokory *Chrystusa* – a konkretnie tego, jak uniżył On samego siebie aż do śmierci na krzyżu, po czym Bóg Go wywyższył i nadał Mu imię ponad wszelkie imię.

Znaczenie wersetu

Filipian 2:11 wyraża kluczową doktrynę chrześcijaństwa. W tym wersecie Paweł wyznaje *Jezusa Chrystusa jako Pana*, co oznacza, że jest On władcą wszystkiego i posiada absolutną zwierzchność nad wszystkim, co jest w niebie i na ziemi.

Paweł używa określenia *„Pan”* w odniesieniu do *Jezusa*, ponieważ jest to tłumaczenie greckiego słowa "*kyrios*", oznaczającego *„właściciela”* lub *„pana”*. Ogłaszając Jezusa Chrystusa Panem, Paweł podkreśla Jego boskość oraz zwierzchnictwo nad całym stworzeniem, w tym nad ludzkością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko czyńcie bez szemrania i sporów; Abyście byli nienagannymi i niewinnymi dziećmi Bożymi, bez zarzutu pośród narodu złego i przewrotnego, wśród którego świecicie jak światła na świecie; Zachowując słowo życia.
>
> *— Filipian 2:14-16*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Niewinny, Świętość, życie, Słowo Boże

Interpretacja:
Apostoł Paweł napisał ten list do zboru w Filippi podczas swojego uwięzienia w Rzymie, prawdopodobnie w 61 roku n.e. Zbór w Filippi był wspólnotą chrześcijańską założoną przez Pawła w trakcie jego drugiej podróży misyjnej w 49 roku n.e.; wspólnota ta musiała mierzyć się z różnymi formami prześladowań i konfliktów.

W tym kontekście Paweł zachęca wierzących do wytrwałości w wierze i świadczeniu o niej, mimo sprzeciwu i presji ze strony świata.

Życie wolne od narzekania i sporów

Fragment Listu do *Filipian 2:14* wzywa nas do życia wolnego od narzekania i sporów. W codzienności często napotykamy sytuacje, które skłaniają nas do narzekania i krytykowania innych, zamiast do szukania rozwiązań. Jednak ten fragment zachęca nas do postępowania odwrotnego i dążenia do życia w harmonii, wolnego od konfliktów.

Przede wszystkim należy zrozumieć naturę narzekania i sporów. Narzekanie wiąże się z mówieniem źle o innych za ich plecami, podczas gdy spieranie się polega na dyskusji z kimś w celu przeforsowania własnego punktu widzenia. Oba te zachowania mogą prowadzić do konfliktów i urazy między ludźmi. Dlatego autor Listu do Filipian wzywa nas do unikania takich szkodliwych postaw.

Co oznacza „mocne trzymanie się słowa życia”?

Zwrot „mocne trzymanie się słowa życia” oznacza silne przylgnięcie *do Słowa Bożego* i wytrwałe trwanie przy nim. Biblia służy nam jako przewodnik i źródło inspiracji do życia *w Chrystusie*; musimy nieustannie do niej sięgać, aby pogłębiać zrozumienie jej nauk i wprowadzać je w życie codzienne.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie czyńcie nic z kłótliwości ani z próżnej chwały, lecz w pokorze uważajcie jedni drugich za wyższych od siebie.
>
> *— Filipian 2:3*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: pokora, bliźni, egoizm

Interpretacja:
Fragment Listu do *Filipian 2:3* przypomina nam o znaczeniu pokory w życiu chrześcijańskim. Cnota ta definiowana jest jako gotowość do uznania własnych ograniczeń i słabości oraz do zaakceptowania wyższości innych bez poczucia urazy czy zazdrości. Pokora stanowi przeciwieństwo arogancji, próżności, pychy i egoizmu – postaw typowych dla świata, które oddalają nas od Boga oraz od naszych braci i sióstr.

Rywalizacja i próżność

Apostoł *Paweł* ostrzega nas przed działaniem z pobudek wynikających z rywalizacji czy próżności. Rywalizacja to niezgodna z wolą Bożą forma współzawodnictwa, w której dążymy do udowodnienia, że jesteśmy lepsi, mądrzejsi lub bardziej utytułowani od innych. Próżność jest rodzajem bałwochwalstwa wobec samego siebie; uważamy wówczas, że przewyższamy innych, i ponad wszystko zabiegamy o uznanie oraz

aprobatę. Obie te postawy szkodzą zarówno nam, jak i innym, gdyż popychają nas do działań wynikających z pychy, zazdrości, zawiści i niezadowolenia.

Pokora i szacunek dla innych

Pokora wiąże się z szacunkiem dla innych jako osób, które stawiamy wyżej od siebie. Nie oznacza to pogardy dla samego siebie ani nie sugeruje, że inni są doskonali czy nieomylni. Chodzi raczej o uznanie, że inni – jako ludzie – posiadają wartość i godność, zasługując na nasz szacunek i miłość, nawet jeśli się z nimi nie zgadzamy lub doznaliśmy z ich strony krzywdy. Pokora pomaga nam zachować otwartą, życzliwą i pełną współczucia postawę wobec bliźnich, sprzyjając empatii i zrozumieniu.

Znaczenie pokory w życiu chrześcijańskim

Pokora jest fundamentalną cnotą życia chrześcijańskiego, ponieważ zbliża nas do Boga i naszych braci. Przede wszystkim prowadzi nas do uznania naszej zależności od Boga i potrzeby Jego obecności – jako jedynego Pana naszego życia. Pomaga nam to dostrzec nasz stan grzeszników i prosić o przebaczenie oraz miłosierdzie za popełnione błędy.

Po drugie, pokora pozwala nam traktować innych sprawiedliwie i z umiarem, bez narzucania własnej woli czy poniżania bliźnich. Umożliwia nam okazywanie cierpliwości, współczucia, hojności i życzliwości – na wzór tego, jak *Jezus* odnosił się do nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech będzie w was takie nastawienie umysłu, jakie też było w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 2:5*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Świętość, Jezus

Interpretacja:
List do *Filipian 2:5* wzywa nas do przyjęcia takiego samego nastawienia, jakie miał *Chrystus Jezus*. Nastawienie – czy też postawa – to cecha wypływająca z głębi naszego wnętrza, która kieruje naszymi decyzjami i działaniami. Dlatego tak ważne jest, aby nasze nastawienie było właściwe, zwłaszcza jeśli pragniemy naśladować przykład Jezusa Chrystusa.

Przykład Chrystusa Jezusa

Werset ten mówi o nastawieniu, jakie cechowało Chrystusa Jezusa, skłaniając nas do refleksji nad Jego przykładem. Jest On naszym przewodnikiem i wzorem do naśladowania. Żył na ziemi jako człowiek i mierzył się z takimi samymi pokusami i wyzwaniami jak my, a jednak Jego przykład był doskonały pod każdym względem. Dzięki Jego życiu i naukom możemy wiele się nauczyć o tym, jak sami powinniśmy żyć.

Nasza relacja z Bogiem

Postawa Chrystusa Jezusa przypomina nam również o naszej relacji z Bogiem. Przyszedł On na ziemię, aby wypełnić wolę *Ojca* i oddać za nas swoje życie. Naśladując Go, my również zbliżamy się do Boga i możemy podejmować decyzje, które Mu się podobają. Możemy też mieć pewność, że Bóg towarzyszy nam na każdym kroku.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który, będąc w postaci Boga, nie uważał bycia równym Bogu za grabież; Lecz ogołocił samego siebie, przyjmując postać sługi i stając się podobny do ludzi; A z postawy uznany za człowieka,

> uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej.
>
> *— Filipian 2:6-8*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Ukrzyżowanie, Jezus, posłuszeństwo, Zbawiciel

Interpretacja:

W drugim rozdziale Listu do Filipian *Paweł* zachęca wiernych do pokory i do tego, by uważali innych za ważniejszych od siebie. Przywołuje przykład *Chrystusa*, który – będąc Bogiem – uniżył samego siebie i stał się posłuszny woli *Ojca*, aż po śmierć na krzyżu.

Będąc w postaci Bożej

Fragment Listu do *Filipian 2:6* mówi o pokorze *Jezusa Chrystusa* i Jego gotowości do zrzeczenia się boskiego statusu dla dobra ludzkości. Werset ten zaczyna się od słów: *„Który, będąc w postaci Boga...”* – co oznacza, że *Jezus* istniał przed swoim wcieleniem jako jedna z osób *Trójcy Świętej*, czyli jako sam Bóg. Mimo jednak swego boskiego statusu, Jezus postanowił nie traktować równości z Bogiem jako czegoś, czego należy kurczowo się trzymać.

Ogołocił samego siebie

W *Filipian 2:7* wyrażenie *„Lecz ogołocił samego siebie”* może odnosić się do faktu, że Jezus posiadał wieczną chwałę jako *Syn Boży*, lecz z miłości do ludzkości ją odłożył. Porzucił swą boską naturę, by przyjąć postać ludzkiego sługi. Czyn ten nie tylko ukazuje Jego miłość do całej ludzkości, ale także wskazuje, że my również powinniśmy być gotowi poświęcić własny komfort i wygodę dla dobra innych.

Jezus przyjął postać sługi

Gdy Jezus stał się podobny do ludzi, przyjął ludzką postać i rolę sługi. Oznaczało to, że nie tylko poświęcał się zaspokajaniu ludzkich potrzeb – tak jak czyni to sługa – ale także robił

wszystko, by służyć innym z miłością: uzdrawiał chorych, karmił głodnych i nauczał prawdy.

Uniżył samego siebie

W *Filipian 2:8* Paweł podkreśla uniżenie Chrystusa związane z przyjęciem ludzkiej natury oraz Jego posłuszeństwo, które sięgało aż po śmierć. Warto zauważyć, że to uniżenie nie zostało Chrystusowi narzucone, lecz było Jego świadomym wyborem. Chrystus postanowił odłożyć na bok swą niebiańską chwałę, by przyjść na ziemię jako człowiek i doświadczyć bólu, cierpienia oraz ludzkich ograniczeń. Wiedział, że posłuszeństwo planowi Ojca będzie oznaczało śmierć na krzyżu, a mimo to zdecydował się poddać woli Bożej.

Zastosowanie w naszym życiu

Przykład Chrystusa opisany w *Filipian 2:6–8* ma ogromne znaczenie dla naszego codziennego życia. Ukazuje to, że pokora i posłuszeństwo mają kluczowe znaczenie dla naszych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Pokora pozwala nam dostrzec, że nie jesteśmy od nikogo lepsi, że potrzebujemy pomocy innych oraz że musimy uwzględniać potrzeby i pragnienia osób w naszym otoczeniu. Z kolei posłuszeństwo oznacza gotowość do odłożenia na bok własnych ambicji i pragnień, aby wypełniać wolę Bożą.

Zasady te możemy stosować w naszych relacjach z innymi, zwłaszcza w sytuacjach konfliktowych czy w chwilach braku porozumienia. Ważne jest, aby traktować innych z szacunkiem i życzliwością oraz wykazywać gotowość do kompromisu i ustępstw dla dobra zdrowych relacji. Co więcej, przykład Chrystusa ukazuje, jak istotna jest wytrwałość w trudnych chwilach. Jego śmierć na krzyżu była najcięższym i najbardziej bolesnym momentem Jego życia, a jednak wytrwał On w swoim postanowieniu, wiedząc, że wypełnia wolę Bożą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię; Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią.
>
> *— Filipian 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: niebo, Jezus, świat, adoracja

Interpretacja:

Bóg wywyższył *Jezusa* ponad wszystko i nadał Mu imię, które jest ponad wszelkim imieniem. Imię to oznacza moc i władzę, jakie Jezus posiada jako *Syn Boży i Zbawiciel ludzkości*. Imię Jezusa godne jest czci i uwielbienia, a w Jego imieniu znajdujemy zbawienie.

Co oznacza ugięcie kolan?

Akt ugięcia kolan jest gestem poddania się i wyrażeniem czci. W kulturze czasów biblijnych skłonienie się przed kimś było oznaką szacunku i uległości. *Filipian 2:9-10* mówi nam, że na imię Jezusa zegnie się każde kolano, co oznacza, że całe stworzenie uznaje władzę i moc *Chrystusa*.

Kogo to dotyczy?

Wersety te stwierdzają, że zegnie się każde kolano – tych w niebie, na ziemi i pod ziemią. Oznacza to, że wszyscy ludzie, zarówno żywi, jak i umarli, uznają władzę Jezusa. Nawet ci, którzy w Niego nie wierzą, ostatecznie uznają Jego moc i panowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Żeby poznać jego i moc jego zmartwychwstania oraz swój udział w jego cierpieniach, upodabniając się do jego śmierci.
>
> *— Filipian 3:10*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Jezus, Zmartwychwstanie, cierpienie

Interpretacja:
W *Filipian 3:10* apostoł *Paweł* pisze o swoim pragnieniu poznania *Jezusa Chrystusa* i udziału w Jego cierpieniach – nie tylko po to, by dostąpić zbawienia, ale by upodobnić się do Niego w Jego śmierci. Werset ten ukazuje głęboką satysfakcję płynącą z osobistej relacji *z Chrystusem*, w której można doświadczyć zarówno Jego mocy i zmartwychwstania, jak i Jego cierpień.

Poznawanie Chrystusa

Gdy Paweł mówi o poznawaniu Chrystusa, nie ma na myśli jedynie zrozumienia Jego życia i nauczania, lecz osobistą więź z Nim. Wiąże się to z nieustannym poszukiwaniem Jego woli, życiem w posłuszeństwie Jego przykazaniom oraz bezpośrednim doświadczaniem Jego obecności i miłości. Dzięki tej relacji można doświadczyć przemieniającej życie mocy Jezusa Chrystusa – nie tylko w chwili nawrócenia, ale w każdym momencie życia.

Udział w Jego cierpieniach

Droga do tej przemiany nie jest jednak łatwa. Paweł mówi również o konieczności udziału w cierpieniach Chrystusa. Nie oznacza to, że powinniśmy szukać cierpienia jako celu samego w sobie; raczej, podążając za Chrystusem, możemy spodziewać się sprzeciwu ze strony świata oraz trudności towarzyszących życiu Jego prawdziwych uczniów. Udział w krzyżu Chrystusa oznacza wyrzeczenie się egoistycznych pragnień oraz życie w posłuszeństwie i gotowości do poświęceń, na wzór *Jezusa*.

Upodobnienie się do Niego w Jego śmierci

Ostatecznym celem Pawła jest upodobnienie się do Chrystusa w Jego śmierci. Nie oznacza to umierania na krzyżu, lecz pełne utożsamienie się z Chrystusem i Jego zbawczym dziełem. Chodzi o to, by nasze życie zawsze odzwierciedlało Jego miłość, pokorę, sprawiedliwość i współczucie. Tylko w ten sposób możemy doświadczyć pełni życia, którą Bóg dla nas przygotował, i osiągnąć prawdziwą wolność, dostępną jedynie w Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Biegnę do mety, do nagrody powołania Bożego, które jest z góry w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 3:14*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: powołanie, Jezus, nagroda

Interpretacja:

W *Filipian 3:14* apostoł *Paweł* mówi o dążeniu do celu i nagrody, jaką jest Boże powołanie w górę *w Chrystusie Jezusie*. Werset ten pojawia się w kontekście szerszych rozważań na temat naszego celu jako chrześcijan: poznania Chrystusa i dostąpienia Jego sprawiedliwości. Co jednak dokładnie to oznacza i jak możemy odnieść to do naszego codziennego życia?

Poszukiwanie Bożej woli

Aby zrozumieć, co znaczy *„podążać za Bożym powołaniem”*, musimy najpierw szukać Bożej woli dla naszego życia. Jest to proces modlitwy i zbliżania się do Boga, mający na celu odkrycie Jego planu wobec nas. Gdy już zrozumiemy Jego wolę, możemy zacząć dążyć do tego celu całym swoim jestestwem. Zamiast po prostu robić to, czego sami

pragniemy, polegając jedynie na własnych siłach, musimy skupić się na tym, czego Bóg dla nas pragnie, i dążyć do tego z całego serca. Prowadzi to nie tylko do bliższej relacji z Bogiem, ale także daje nam głębsze poczucie celu i kierunku w życiu.

Nagroda za Boże powołanie

„Nagroda Bożego powołania w górę”, o której wspomina Paweł w tym wersecie, jest zapłatą za podążanie za Bożą wolą w naszym życiu. Nagroda ta nie jest korzyścią materialną, lecz głębszą więzią *z Chrystusem* i życiem w duchowej obfitości. Podążając za Bożym powołaniem, możemy doświadczać Jego miłości i łaski w znacznie głębszy i bardziej znaczący sposób. Pozwala nam to wzrastać w wierze i poznawaniu *Bożego Słowa*, prowadząc do pełniejszego i bardziej satysfakcjonującego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nasza zaś ojczyzna jest w niebie, skąd też oczekujemy Zbawiciela, Pana Jezusa Chrystusa.
>
> *— Filipian 3:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: niebo, Jezus, Zbawienie

Interpretacja:
Fragment Listu do *Filipian 3:20* stanowi dla nas, wierzących, ważne przypomnienie. Często skupiamy się na sprawach ziemskich – codziennych troskach i celach materialnych – tracąc z oczu fakt, że nasze prawdziwe obywatelstwo jest w niebie.

Innymi słowy, naszą prawdziwą ojczyzną *jest Królestwo Niebieskie*. Oznacza to, że choć żyjemy na ziemi i posiadamy ziemskie obywatelstwo, nasze prawdziwe oddanie i

przynależność odnoszą się do Królestwa Bożego. Jako obywatele nieba musimy sprawić, by nasze priorytety, wartości i czyny były zgodne z *nauką Chrystusa i Jego Królestwa*.

Jak możemy to zastosować w naszym życiu?

Fakt, że jesteśmy obywatelami nieba, ma ogromne znaczenie dla naszej codzienności. Z jednej strony oznacza to, że przyjmujemy inną perspektywę i żyjemy nadzieją na przyszłość. Z drugiej – stanowi wyzwanie, by żyć zgodnie z wartościami i zasadami Królestwa Bożego.

Jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoimy jako chrześcijanie, jest zachowanie wierności i oddania *Chrystusowi* w świecie, który ceni i promuje rzeczy sprzeczne z Jego nauką. A jednak naszym głównym obowiązkiem jako obywateli nieba jest naśladowanie Chrystusa i pełnienie Jego woli. Oznacza to, że nasza tożsamość jako naśladowców *Jezusa* musi mieć pierwszeństwo przed narodowością, rasą, statusem społecznym czy czymkolwiek innym.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie mówię tego z powodu niedostatku, bo nauczyłem się poprzestawać na tym, co mam.
>
> *— Filipian 4:11*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: zadowolenie, zależność, zaufanie

Interpretacja:
W *Filipian 4:11* apostoł *Paweł* mówi nam o znaczeniu zadowolenia w życiu chrześcijanina. Zadowolenie to nie tylko satysfakcja z tego, co posiadamy; to postawa wynikająca z

ufności Bogu i uznania Jego zwierzchnictwa nad naszym życiem.

Co to znaczy odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji?

Odczuwanie zadowolenia w każdej sytuacji nie oznacza biernej rezygnacji czy godzenia się na to, co mamy. Chodzi raczej o zachowanie właściwego spojrzenia na to, co w naszym życiu jest naprawdę istotne. Jako chrześcijanie nie powinniśmy uzależniać się od okoliczności, lecz koncentrować się na Bogu i Jego miłości do nas.

Jak możemy nauczyć się odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji?

Aby nauczyć się zadowolenia w każdych okolicznościach, musimy skupić się na tym, co w życiu najważniejsze: *na naszej relacji z Bogiem oraz na celu, jaki mamy do spełnienia w Jego planie*. Kluczowe jest pamiętanie, że Bóg ma zamysł wobec naszego życia, nawet pośród prób i trudności. Ufając Jego planowi i Bożej opatrzności, możemy nauczyć się odczuwać zadowolenie w każdej sytuacji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umiem uniżać się, umiem też obfitować. Wszędzie i we wszystkim jestem wyćwiczony: umiem być syty i cierpieć głód, obfitować i znosić niedostatek.
>
> *— Filipian 4:12*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: zadowolenie, jedzenie, życie, pieniądze, bieda

Interpretacja:

Apostoł *Paweł* pisał do zboru w Filippi o swojej umiejętności odnalezienia się w każdej sytuacji. Wspominał, że nauczył się żyć zarówno w skromności, jak i w obfitości. Przede wszystkim jednak Paweł przypisywał zdolność do przetrwania w każdych okolicznościach jednej osobie: *Jezusowi Chrystusowi*.

Nauka życia w pokorze

W tym wersecie Paweł mówi, że nauczył się żyć w pokorze. Nie jest to łatwa lekcja, ponieważ pokora często stoi w sprzeczności z naszą ludzką naturą. Pokora oznacza uznanie, że we wszystkim zależymy od Boga i że nie jesteśmy lepsi od innych.

Świadomość naszej zależności od Boga prowadzi nas nie tylko do życia pełnego pokory, ale także do poczucia prawdziwej wolności. Uwolnienie się od troski o to, co myślą o nas inni – oraz od potrzeby gromadzenia dóbr doczesnych – pozwala nam zaufać Temu, który się o nas troszczy.

Nauka życia w obfitości

Apostoł Paweł mówi również o umiejętności życia w obfitości. Dla wielu chrześcijan jest to wyzwanie, ponieważ często postrzegamy ubóstwo jako oznakę świętości. Tymczasem Biblia pełna jest historii o ludziach cieszących się pomyślnością, takich jak *Hiob czy Abraham*. Bóg obiecał błogosławieństwo i powodzenie tym, którzy są Mu posłuszni i Mu ufają.

Pomyślność może również dać nam sposobność do błogosławienia innych. Bóg obdarzył nas błogosławieństwem, abyśmy sami mogli stać się błogosławieństwem dla innych. Możemy dzielić się naszymi zasobami finansowymi i materialnymi, ale także wiedzą, mądrością i czasem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystko mogę w Chrystusie, który mnie umacnia.
>
> *— Filipian 4:13*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Bog, ochrona, siła, słabość

Interpretacja:

Słynny werset biblijny z Listu do *Filipian 4:13* jest często cytowany i przywoływany w całym świecie chrześcijańskim. Co jednak tak naprawdę oznacza? W istocie werset ten mówi nam, że dzięki sile i wsparciu *Chrystusa* możemy sprostać wszystkiemu, co przynosi życie. Uświadamia nam, że jesteśmy w stanie zrobić wszystko, co konieczne, by osiągnąć nasze cele i wypełnić obowiązki wobec Boga – a to dlatego, że On sam daje nam do tego siłę.

W jaki sposób ten werset może nam pomóc w życiu?

Osobom przeżywającym ból i trudne chwile może on przynieść pocieszenie oraz nadzieję. Przypomina nam, że nie jesteśmy sami i że zawsze możemy polegać na Bogu, który zapewnia nam niezbędną siłę i wsparcie. Dla tych, którzy czują się przytłoczeni obowiązkami lub licznymi zadaniami, werset ten może również stanowić źródło motywacji. Przypomina nam, że nie ma rzeczy niemożliwych i że możemy pokonać każdą przeszkodę, jeśli tylko pokładamy wiarę i ufność w Bogu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz mój Bóg zaspokoi wszelką waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale, w Chrystusie Jezusie.

> — *Filipian 4:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: błogosławieństwo, Jezus, zaufanie

Interpretacja:
Werset z Listu do *Filipian 4:19* stanowi Bożą obietnicę dla wszystkich Jego dzieci, zapewniającą, że zaspokoi On wszelkie ich potrzeby zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, *w Chrystusie Jezusie*. Obietnica ta jest wyrazem Bożej miłości i troski o Jego wyznawców; to jedna z wielu obietnic zawartych w Biblii, w których Bóg wzywa nas do ufności i wiary w Jego słowo.

Mój Bóg zaspokoi wszelkie wasze potrzeby

W tym fragmencie apostoł *Paweł* wyraża wdzięczność Filipianom za okazane wsparcie, ale także zapewnia ich, że Bóg im wynagrodzi i zapewni wszystko, co niezbędne. Jako nasz *Ojciec w niebie*, Bóg troszczy się o nas i pragnie obdarzyć nas wszystkim, czego potrzebujemy. Choć czasem może się wydawać, że czegoś nam brakuje, możemy być pewni, że Bóg zaspokoi każdą naszą potrzebę.

Według swego bogactwa w chwale, przez Chrystusa Jezusa

Oznacza to, że Bóg będzie nas zaopatrywał zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, które znajduje się w Chrystusie Jezusie. Boże bogactwo obejmuje nie tylko dobra materialne, ale także Jego mądrość, miłość, łaskę, miłosierdzie i moc. Wszystko, czego potrzebujemy, pochodzi od Niego, a dostęp do tego mamy dzięki odkupieńczemu dziełu Jezusa na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen.
>
> *— Filipian 4:20*

Książka: Nowy Testament / Filipian

Tematy: Ojciec, pokora, adoracja

Interpretacja:

Biblia jest pełna uwielbienia, oddawania chwały i czci jedynemu prawdziwemu Bogu. Dzisiejszy werset ukazuje nam jeden z takich aktów uwielbienia, w którym apostoł *Paweł* stwierdza: *„Bogu i Ojcu naszemu niech będzie chwała na wieki wieków”*. Słowa te wyraźnie wskazują, że cześć i chwała należą się Bogu i nikomu innemu.

Chwała Bogu

Słowo *„chwała”* odnosi się do wywyższenia i uwielbienia okazywanego Bogu. Uwielbienie to wypływa z wdzięcznego serca, które uznaje wielkość Boga i Jego miłość do nas. Oddawanie chwały Bogu jest naturalną odpowiedzią na cuda, których On dokonał w naszym życiu i w otaczającym nas świecie. W tym fragmencie Paweł uznaje, że jedynie Bóg jest godzien wszelkiej chwały, i głosi Jego wielkość tak, jak na to zasługuje.

Na wieki wieków

Paweł podkreśla również, że chwała ta jest wieczna. Zwrot *„na wieki wieków”* oznacza, że chwała Boga nie ma końca ani granic. Jest to rzeczywistość, która istnieje dziś i będzie trwać wiecznie. Choć prawda ta może być dla nas trudna do pełnego pojęcia – jako że żyjemy w świecie ograniczonym przestrzenią i czasem – niezwykle ważne jest, by dostrzegać wielkość i wieczność naszego Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Filipian 4:23*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Ojciec, pokora, adoracja

Interpretacja:
Aby właściwie zrozumieć sens tego wersetu, należy osadzić go w kontekście historycznym, w jakim powstał. *Paweł* napisał ten list do Filipian, przebywając w więzieniu w Rzymie, około 62 roku n.e. Adresatem listu jest wspólnota, którą sam założył kilka lat wcześniej podczas jednej ze swoich podróży misyjnych. W swoim liście Paweł wyraża wdzięczność zborowi w Filippi za wsparcie okazane mu w czasie uwięzienia oraz zachęca wiernych do wytrwania w wierze i życia w pokoju i zgodzie.

Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa

Na zakończenie listu Paweł kieruje do Filipian słowa błogosławieństwa. Wspomniana tu łaska to łaska Boża – dar Bożej miłości, udzielany wszystkim, którzy wierzą w *Jezusa Chrystusa*.

Łaska Boża jest częstym motywem w pismach chrześcijańskich i uznaje się ją za fundament zbawienia. Paweł szeroko omawia tę kwestię w swoich listach, podkreślając, że zbawienie jest darem od Boga, a nie czymś, na co można zasłużyć dobrymi uczynkami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Radujcie się zawsze w Panu; mówię ponownie, radujcie się.

> — *Filipian 4:4*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: Bog, radość

Interpretacja:
W *Filipian 4:4* apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy zawsze radowali się w Panu. To istotne stwierdzenie, które apostoł podkreśla, powtarzając je w tym samym fragmencie. Co jednak dokładnie oznacza *„radować się w Panu”*?

Mówiąc najprościej, radość w Panu polega na odnajdywaniu szczęścia i zadowolenia w Bogu. Wiąże się ona z utrzymywaniem osobistej relacji z Nim oraz z całkowitym zaufaniem Jego miłości, mądrości i wierności w każdej sytuacji. Radość ta nie zależy od okoliczności naszego życia, lecz od naszej więzi z Bogiem. Radość w Panu może stać się naszą siłą, nawet pośród prób i trudności.

Znaczenie radości w Bogu

Radość w Panu jest ważna, ponieważ nasze szczęście nie może zależeć od rzeczy ziemskich. Żyjemy w upadłym świecie, a wszystko, co doczesne i materialne, przeminie. Tymczasem nasza relacja z Bogiem jest wieczna i stanowi główne źródło naszej radości.

Co więcej, radość w Panu pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. W obliczu problemów i trudności możemy ulegać pokusie zamartwiania się i popadania w rozpacz. Jeśli jednak ufamy Bogu i w Nim odnajdujemy radość, możemy doświadczyć pokoju, który przewyższa wszelki rozum, jak czytamy w *Filipian 4:7*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech wasza skromność będzie znana wszystkim ludziom. Pan jest blisko.
>
> *— Filipian 4:5*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: zyczliwosc, bliskość

Interpretacja:
Werset *Filipian 4:5* mówi o znaczeniu łagodności i bliskości z Bogiem. Pisząc ten list do Filipian, *Paweł* zachęcał ich do okazywania życzliwości, łagodności i pokory wobec innych, ponieważ Pan jest blisko. Werset ten ukazuje potrzebę życia w harmonii z Bogiem i ludźmi oraz bycia życzliwym i miłym w oczach świata.

Życzliwość to cnota często pomijana lub niedoceniana. Jednak jako chrześcijanie musimy ją pielęgnować w naszych relacjach z innymi. Cnota ta sprawia, że jesteśmy postrzegani przychylnie, co może prowadzić do głębszych i bardziej znaczących więzi z otoczeniem. Paweł stwierdza, że nasza łagodność powinna być widoczna dla wszystkich; oznacza to, że musimy ją okazywać, zamiast ukrywać za maską obojętności.

Kolejnym ważnym tematem poruszonym w tym wersecie jest bliskość Boga. Musimy pamiętać, że Bóg jest zawsze obecny w naszym życiu, tuż obok nas w każdej chwili. Kocha nas bezwarunkową miłością i pragnie naszego szczęścia oraz dobra. Nasza życzliwość wobec innych jest aktem służby Bogu, gdyż naśladujemy Jego miłość i dobroć.

Werset ten wzywa nas do dostrzegania obecności Boga w naszym życiu i postępowania zgodnie z tym. Musimy być życzliwi, pełni współczucia i pokorni, aby żyć w harmonii z Bogiem. Mając Go przy sobie, nie ma przeszkód, których nie moglibyśmy pokonać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim przez modlitwę i prośbę z dziękczynieniem niech wasze pragnienia będą znane Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:6-7*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: strach, wdzięczność, pokój, Modlitwa, troska

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:6–7* wzywa nas, byśmy o nic się nie martwili, lecz przedstawiali swoje potrzeby Bogu w modlitwie i błaganiu, dziękując Mu za wszystko, co dla nas uczynił. Wersety te są wezwaniem do ufności Bogu i Jego mocy, dzięki której zapewnia nam wszystko, czego potrzebujemy. Dlaczego jednak tak ważne jest unikanie niepokoju w naszym życiu?

Niepokój i jego wpływ na nasze życie

Niepokój to emocja, której każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia. Jest to naturalna reakcja na stresujące sytuacje i w niewielkich dawkach może być korzystna. Gdy jednak niepokój staje się stanem chronicznym, może bardzo negatywnie wpływać na nasze zdrowie fizyczne i psychiczne. Może prowadzić do bezsenności, zmęczenia, chorób przewlekłych i depresji. Co więcej, wpływa na nasze relacje z innymi ludźmi, skłaniając nas do izolacji i wycofywania się z kontaktów społecznych.

Znaczenie modlitwy i błagania

Modlitwa i błaganie to potężne narzędzia, które Bóg dał nam do walki z niepokojem i stresem. Modląc się, rozmawiamy z Bogiem i powierzamy Mu nasze troski. Czyniąc to, wykonujemy krok wiary i ufamy, że Bóg zaspokoi nasze potrzeby. Dzięki modlitwie przypominamy sobie, że nie jesteśmy sami – że jest Ktoś większy i potężniejszy od nas,

kto trwa przy nas, by nam pomóc.

Znaczenie dziękczynienia

Wersety te wzywają nas również do nieustannego dziękczynienia. Dziękowanie jest aktem wiary, który pomaga nam zachować pozytywne nastawienie do życia. Kiedy pielęgnujemy w sobie ducha wdzięczności, skupiamy się na tym, co mamy, a nie na tym, czego nam brakuje. Ponadto dziękczynienie wzmacnia naszą relację z Bogiem i pozwala lepiej dostrzegać Jego błogosławieństwa w naszym życiu.

Bożym pokój i myśli w Chrystusie Jezusie

Pokój, który oferuje nam Bóg, różni się od wszelkiego innego pokoju, jakiego możemy doświadczyć w życiu. Nie jest to jedynie brak konfliktów czy niepokoju, lecz głęboki stan wyciszenia i ufności Bogu. To właśnie tego pokoju pragnął *Paweł* i chciał go przekazać Filipianom jako dar od Boga.

Warto podkreślić, w jaki sposób Boży pokój strzeże naszych serc i umysłów *w Chrystusie Jezusie*. *Chrystus* jest centrum naszej wiary i to w Nim odnajdujemy prawdziwy pokój. Kierując nasze serca i umysły ku Chrystusowi, możemy w każdej chwili doświadczać Bożego pokoju – nawet pośród najtrudniejszych prób, z jakimi przychodzi nam się mierzyć w życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> W końcu, bracia, co prawdziwe, co uczciwe, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co chwalebne, jeśli jest jakaś cnota i jakaś chwała – o tym myślcie.
>
> *— Filipian 4:8*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: chwala, sprawiedliwosc, myslec, prawda

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:8* rozpoczyna się wezwaniem do skupienia uwagi na tym, co korzystne i budujące dla naszych umysłów oraz serc. Oznacza to konieczność unikania negatywnych myśli i postaw, które mogą wpływać na nasz nastrój i dobrostan emocjonalny.

Prawda jako fundament

Prawda jest niezbędna do prowadzenia zdrowego i zrównoważonego życia. Musimy dążyć do jasnego zrozumienia prawdy we wszystkich sferach naszego życia, w tym w relacjach z Bogiem, z innymi ludźmi oraz z samymi sobą. Powinniśmy być szczerzy we wszystkim, co robimy, i zawsze mówić prawdę.

Znaczenie uczciwości

Uczciwość to kluczowa cnota w życiu chrześcijanina. Musimy być uczciwi w słowach i czynach oraz zawsze mówić prawdę w każdej sytuacji, niezależnie od tego, jak jest ona trudna. Wymagana jest od nas uczciwość we wszelkich działaniach oraz prawość w relacjach z innymi ludźmi.

Dążenie do sprawiedliwości

Sprawiedliwość stanowi fundament życia chrześcijańskiego. Musimy zabiegać o nią we wszystkich dziedzinach życia: w relacjach z bliźnimi, w pracy i w społeczeństwie. Należy walczyć o sprawiedliwość i równość społeczną oraz działać na rzecz wyeliminowania wszelkich przejawów niesprawiedliwości.

Czystość jako element życia duchowego

Czystość jest cnotą niezbędną dla silnego i zdrowego życia chrześcijańskiego. Musimy zachowywać czystość myśli, emocji i czynów. Powinniśmy dążyć do tego, by nasze ciała, umysły i duchy pozostawały możliwie najczystsze, oraz unikać wszystkiego, co mogłoby

skalać nasze umysły i serca.

Znaczenie życzliwości

Życzliwość to istotna cnota w życiu chrześcijanina. Powinniśmy odnosić się do innych z życzliwością, współczuciem i empatią. Musimy być zawsze gotowi nieść pomoc i szukać sposobów, by ułatwiać życie innym ludziom.

Dobre imię jako świadectwo

„Wszystko, co zasługuje na uznanie” – odnosi się to do spraw godnych pochwały i budujących dobre imię. Powinniśmy starać się wzbogacać nasze życie o czyny pełne hojności i troski, aby nasze imię stanowiło pozytywne świadectwo o naszym życiu i wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czyńcie to, czego się też nauczyliście, co przyjęliście, co słyszeliście i widzieliście we mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.
>
> *— Filipian 4:9*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: uczyc sie, sluchac, pokój

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w treść Listu do *Filipian 4:9*, warto przyjrzeć się kontekstowi. We wcześniejszych rozdziałach *Paweł* mówi o znaczeniu jedności, posiadaniu zamysłu Chrystusa oraz wytrwałości w obliczu sprzeciwu. Zachęca Filipian, by nie skupiali się na swoich problemach, lecz na *Jezusie Chrystusie* i Jego dobroci. Na tym tle werset 9.

czwartego rozdziału Listu do Filipian oferuje konkretne wskazówki dotyczące tego, jak powinniśmy żyć.

Paweł rozpoczyna ten werset, wzywając nas do refleksji nad tym, czego się od niego nauczyliśmy, co otrzymaliśmy, usłyszeliśmy i co w nim widzieliśmy. Jest to kluczowe, gdyż Paweł w istocie mówi, że możemy uczyć się na jego przykładzie i go naśladować. Odnosi się do wszystkich nauk, jakie przekazał – zarówno poprzez swoje czyny, jak i słowa. Innymi słowy, wszyscy jesteśmy powołani do naśladowania tego, co czynił i mówił.

Choć nie możemy poznać Pawła osobiście, możemy czerpać z nauk, które utrwalił w Biblii. Możemy studiować jego listy i uczyć się z życia, które się w nich odzwierciedla. Ważne jest, by zrozumieć, że nie chodzi tylko o to, co mówisz, ale o to, jak żyjesz i jak to wszystko przejawia się w twoim pełnym wiary przykładzie życia w Chrystusie. Dlatego właśnie Paweł mówi w tym wersecie: *„a Bóg pokoju będzie z wami” (Filipian 4:9)*.

Obietnica towarzysząca temu wezwaniu mówi, że jeśli będziemy postępować zgodnie z nauką Pawła, Bóg pokoju będzie z nami. Nie oznacza to, że nasze życie będzie pozbawione trudności, lecz że możemy doświadczać pokoju niezależnie od okoliczności. Bóg pragnie być z nami i obdarzać nas tym nadprzyrodzonym pokojem, który tylko On może dać. Musimy pamiętać, że pokój ten nie jest czymś, co osiągamy o własnych siłach, lecz darem od Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*